

Shalom!

Last week we read of the reunification of Yosef with his family after over two decades of separation. It should have been a story with a "happily ever after" ending of shalom in the home, but sadly it wasn't and still isn't today. The question is, what were the relationships of Yosef, his brothers, and their father like during those 17 final years they spent together in Egypt? We get a clue as to family tension:

Bereshith 50:15 When Yosef's brothers saw that their father was dead, they said, "Perhaps Yosef will hate us, and may actually repay us for all the evil which we did to him." 16 So they sent messengers to Yosef, saying, "Before your father died he commanded, saying, 17 'Thus you shall say to Yosef: "I beg you, please forgive the trespass of your brothers and their sin; for they did evil to you." ' Now, please, forgive the trespass of the servants of the Elohim of your father." And Yosef wept when they spoke to him. 18 Then his brothers also went and fell down before his face, and they said, "**Behold, we are your servants.**" 19 Yosef said to them, "Do not be afraid, for am I in the place of Elohim? 20 "But as for you, you meant evil against me; but Elohim meant it for good, in order to bring it about as it is this day, to save many people alive. 21 "Now therefore, do not be afraid; I will provide for you and your little ones." And he comforted them and spoke to their hearts.

What can we note from this passage after their father's death?

- The brothers don't go directly to Yosef, but send a messenger to him saying Ya'acov had commanded Yosef to forgive them for the evil they had done to him.
- The brothers fall down before Yosef and offer themselves as servants - Yosef weeps
- Yosef declares that despite what they have done, Elohim has used the circumstances for good
- Yosef comforted them and spoke to their hearts

Many questions arise from the information we are given. Did Ya'acov really command Yosef to forgive his brothers? If Ya'acov did request Yosef to forgive, why didn't he go directly to

Shalom!

Vorige week lezen we over de hereniging van Jozef met zijn familie na meer dan twee decennia scheiding. Het moest een verhaal zijn met een "nog lang en gelukkig" slot van shalom in het huis, maar helaas was het dat niet en vandaag nog steeds niet. De vraag is, wat waren de relaties van Jozef, zijn broers en hun vader tijdens die 17 laatste jaren die ze samen in Egypte doorbrachten? We krijgen een aanwijzing i.v.m. familiespanning:

Bereshith 50:15 Nu zien de broeders van Jozef onder ogen dat hun vader is gestorven, en ze zeggen: als Jozef ons aanklaagt?- en omgekeerd tot ons laat terugkeren al het kwaad dat wij hebben bedreven aan hé! 16 En ze gebieden om tot Jozef te zeggen: je vader heeft, in het aanschijn van zijn dood, geboden en gezegd: 17 zó zullen jullie zeggen tot Jozef: ach!, draag toch weg de misstap van je broeders en hun zonde dat ze kwaad aan je hebben bedreven,- welnu, draag toch weg de misstap van de dienaars van je vaders God! Jozef weent, als ze zo tot hem spreken. 18 Dan gaan ook zijn broeders zelf tot hem en vallen voor zijn aanschijn neer; ze zeggen: **hier heb je ons als dienstknechten!** 19 Maar Jozef zegt tot hen: vreest niet!- want zit ik op de plek van God?- 20 en jullie, je hebt tegen mij kwaad bedacht;- Góð heeft dat ten goede gedacht, met het doel om te doen als op deze dag: een grote gemeenschap in leven te houden,- 21 welnu, vreest niet, ik zal jullie en je kroost onderhouden! Zo troost hij hen en spreekt hij tot hun hart. (Naardense Bijbel)

Wat kunnen we noteren uit deze passage na de dood van hun vader?

- De broers gingen niet rechtstreeks naar Jozef, maar stuurden een boodschapper tot hem, zeggende: Ja'akov had Jozef geboden om hen te vergeven voor het kwaad dat zij hem aangedaan hadden.
- De broers vielen neer voor Jozef en boden zichzelf aan als dienaren - Jozef huilt
- Jozef verklaart dat ondanks wat ze hebben gedaan, Elohim de omstandigheden ten goede heeft gebruikt
- Jozef troostte hen en sprak tot hun harten

Veel vragen rijzen uit de informatie die we krijgen. Heeft Ya'acov echt Jozef geboden om zijn broers te vergeven? Als Ya'acov Jozef verzocht om te vergeven, waarom is hij niet rechtstreeks naar Jozef

Yosef before he died? We never find out what Ya'acov knew about the sale of Yosef, nor do we know if the family ever actually sat down together and talked about how Yosef had risen to power. It's interesting that after all this time, the brothers repeat the same words used during an earlier situation when accused of stealing Yosef's cup:

Bereshith 44:16 Then Yehuda said, "What shall we say to my lord? What shall we speak? Or how shall we clear ourselves? Elohim has found out the iniquity of your servants; **Behold, we are servants to my lord,**

Do you recall that there was another time in the book of Bereshith where Esav expressed his hatred and vowed to kill his brother, Ya'acov, after the death of his father. Remember that Esav also felt betrayed by his brother and so **vowed to kill him after the death of their father:**

Bereshith 27:41 So Esav hated Ya'acov because of the blessing with which his father blessed him, and Esav said in his heart, "The days of mourning for my father are at hand; then **I will kill my brother Ya'acov.**"

Was the communication really so bad amongst the brothers that they feared retaliation from Yosef? Did they think Yosef was masquerading once more as a devoted brother, only to leash his vengeance after their father had died?

If we put the story in context for a moment, we can consider what may have triggered emotions. When Ya'acov died, he was taken back to the Land by quite an entourage of people, including his sons and a delegation from Egypt. Remember this is the first time that Yosef has been to the Land since being carried away as a slave. Think about how many childhood memories would have flooded over him - some happy but many filled with sibling rivalry, jealousy, and hatred. As Yosef traveled on this journey, taking his father's body back to the Land, it is possible that he was overcome by emotion many times...all witnessed by his brothers. Since it does not appear that the brothers had an intimate relationship with Yosef, they could have easily misinterpreted his feelings as a desire for revenge.

gegaan voordat hij stierf? We komen nooit te weten wat Ya'acov wist over de verkoop van Jozef, noch weten we of de familie ooit eigenlijk bij elkaar ging zitten en spreken over hoe Jozef aan de macht was gekomen. Het is opmerkelijk dat na al die tijd, de gebroeders dezelfde woorden van een eerdere situatie herhaalden toen ze beschuldigd werden van het stelen van Jozef's beker:

Bereshith 44:16 Dan zegt Juda: wat zullen we zeggen tot mijn heer?- wat spreken en hoe rechtvaardigen we ons?- God heeft het onrecht van uw dienaars gevonden,- **hier zijn wij, dienstknechten voor mijn heer!**,

Herinnert u zich nog dat er daarvoor in het boek Bereshith Ezau zijn haat uitsprak en zweerde om zijn broer, Ya'acov te doden, na de dood van zijn vader. Vergeet niet dat Esav zich ook verraden voelde door zijn broer en daarom **zweerde om hem te doden na de dood van hun vader:**

Bereshith 27: 41 Esau is des duivels over Jakob om de zegen waarmee zijn vader hem heeft gezegend. Dan zegt Esau in zijn hart: de dagen van rouw over mijn vader naderen,- dan **zal ik Jakob, mijn broer, vermoorden!**

Was de communicatie echt zo slecht onder de broeders, dat zij represailles van Jozef vreesden? Dachten ze dat Jozef zich eens te meer vermomde als een toegewijde broer, alleen om zijn wraak te kunnen loslaten als hun vader was overleden?

Als we het verhaal even in z'n context plaatsen, kunnen we overwegen wat die emoties kon starten. Toen Ya'acov stierf, werd hij terug naar het land gebracht door een hele entourage van mensen, met inbegrip van zijn zonen en een delegatie van Egypte. Vergeet niet dat dit de eerste keer was dat Jozef in het Land kwam sinds hij als slaaf werd weggevoerd. Bedenk hoeveel jeugdherinneringen hem zullen hebben overrompeld - enkele gelukkige maar veel vol rivaliteit, jaloezie en haat. Als Jozef deze reis maakte, het lichaam van zijn vader naar het land terugbrengend, is het mogelijk dat hij vele malen door emoties werd overmand... waarvan zijn broers allemaal getuige waren. Aangezien het blijkt dat de broers geen intieme relatie met Jozef hadden, konden ze zijn gevoelens gemakkelijk verkeerd geïnterpreteerd hebben als een uitzien naar wraak.

So many sentiments that were not brought out in the open, conversations that were never had, secrets and lies that never came out. After Ya'acov's death, many things bubbled to the surface. It's easy to see how some of this happened. Yosef remained apart from his brothers most of his life. When they lived in the Land, Yosef lived in Egypt. When the family settled in Goshen, Yosef probably lived with the Egyptian officials. Even in death, Yosef's bones are brought to Eretz Israel, and the brother's bones appear to stay in Egypt.

I have two thoughts about this.

1. Yosef's brothers never clarified to him that for years they missed his presence in the family. Where do they express to Yosef that their family was not whole without him? That even though they had made terrible mistakes, they still desired that they could all be together as a family. Not until Ya'acov died, did they ever beg to be forgiven. And then, only when it seemed they had a vested interest in his forgiveness. Where's the love?
2. Yosef had an intense longing to feel the oneness and acceptance of his family. Even after they were together in Egypt, real family unity is not sensed. Yosef is kind and cares for them like a good brother/son, but where does he ever convey to them, "I forgive you." Yosef weeps when the brothers finally ask for his forgiveness, but what is the real reason for his emotion? Of course it could be that he is so disappointed that his brothers still don't trust him, but could it also be that real forgiveness for his brothers is something he cannot verbalize? (He more or less says, "Elohim will judge" 50:19) It may be easier for him to take care of them than to forgive them when they still don't treat him like one of the family. The absence of Yosef's verbal forgiveness frightened the brothers and they felt uncomfortable with Yosef. Yet the distance this caused hurt Yosef and made him feel as an outsider to the family. Scars remained unhealed and the family was not filled with shalom. They remained a dysfunctional family.

Zoveel gevoelens die niet in de openheid werden gebracht, gesprekken die er nooit geweest zijn, geheimen en leugens die nooit naar buiten kwamen. Na Ja'akov's dood borrelden veel dingen naar de oppervlakte. Het is gemakkelijk te zien hoe sommige naar boven kwamen. Jozef bleef het grootste deel van zijn leven afgezonderd van zijn broers. Toen zij in het land leefden, woonde Jozef in Egypte. Toen de familie zich in Goshen vestigde, leefde Jozef waarschijnlijk met de Egyptische ambtenaren. Zelfs in de dood, zijn Jozef's botten naar Eretz Israël gebracht, en de beenderen van de broers lijken in Egypte gebleven.

Ik heb twee gedachten hierover.

1. Jozef's broers hebben hem nooit duidelijk gemaakt dat ze al jaren zijn aanwezigheid in het gezin miste. Waar betuigen ze aan Jozef dat hun familie zonder hem niet compleet was? Dat ze, hoewel ze verschrikkelijke fouten hadden gemaakt, nog steeds wensten dat ze allemaal bij elkaar konden zijn als een familie. Tot aan Ya'acov's overlijden, hebben ze nooit gesmeekt om vergeving. En dan, alleen toen het leek dat ze een belang in zijn vergeving hadden. Waar is de liefde?
2. Jozef had een intens verlangen om de eenheid en de aanvaarding van zijn familie te voelen. Zelfs nadat ze samen waren in Egypte, wordt echte eenheid van het gezin niet gevoeld. Jozef is vriendelijk en zorgt voor hen als een goede broer/zoon, maar waar kon hij ooit "ik vergeef je" aan hen overbrengen. Jozef huilt wanneer de broers uiteindelijk om zijn vergiffenis vragen, maar wat is de echte reden voor zijn emoties? Natuurlijk kan het zijn dat hij zo teleurgesteld is dat zijn broers hem nog steeds niet vertrouwen, maar het kan ook zijn dat echte vergeving voor zijn broers iets is wat hij niet kan verwoorden? (Hij zegt min of meer: "Elohim zal oordelen" 50:19). Het kan makkelijker zijn voor hem om voor hen te zorgen dan om hen te vergeven terwijl ze hem nog steeds niet behandelen als iemand van de familie. De afwezigheid van Jozef's verbale vergeving maakte de broers bang en ze voelden zich ongemakkelijk bij Jozef. Toch deed de afstand dat dit met zich bracht Jozef pijn en voelde hij zich naar de familie toe als een buitenstaander. Luttel bleven ongenezen en de familie werd niet gevuld met shalom. Ze bleven een disfunctionele familie.

Psalm 133:1 A Song of Ascents. Of David.
Behold, how good and how pleasant it is For
brethren to dwell together in unity!

In the Brit Chadasha, a huge part of Yeshua's
teaching had to do with forgiveness. It is a
subject too large to cover here, but He did
teach that it was our duty to forgive each other
countless times if necessary. Forgiveness,
however, is part of a mutual relationship. The
other part is the repentance of the offender.
The effect of forgiveness is to restore to its
former state the relationship which was broken
by sin. Sincere, deep-felt sorrow for the wrong
must accompany repentance:

2 Corinthians 7:10 For godly sorrow produces
repentance leading to salvation, not to be
regretted; but the sorrow of the world produces
death.

It was this state of mind which led the
father joyfully to welcome home the
Prodigal's son:

Luke 15:21 "And the son said to him, 'Father, I
have sinned against heaven and in your sight,
and am no longer worthy to be called your
son.'

Today we're still learning how to be family.
We praise Him that He sent Yeshua to pay the
price so that through our repentance we might
be forgiven and restored to relationship in the
Family of YHWH:

1 John 1:9 If we confess our sins, He is
faithful and just to forgive us our sins
and to cleanse us from all
unrighteousness.

Psalm 32:5 I acknowledged my sin to You,
And my iniquity I have not hidden. I said, "I
will confess my transgressions to the LORD,"
And You forgave the iniquity of my sin. Selah
Restoration of the family continues!

Shabbat Shalom!
Ardelle

Psalm 133: 1 (Opgangenzang, v. David.) Zie, hoe
goed en hoe lieflijk, als broeders ook zetelen in
eendracht.

In de Brit Chadasha (NT) had een groot deel van
Yeshua's onderwijs te maken met vergeving. Het is
een onderwerp te groot om hier te bespreken, maar
hij leerde dat het onze plicht is om elkaar ontelbare
keren indien nodig te vergeven. Vergeving maakt
echter deel uit van een onderlinge relatie. Het
andere deel is het berouw van de dader. Het effect
van vergeving is de relatie die werd gebroken door
de zonde te herstellen in zijn oude staat. Oprecht,
diep gevoeld verdriet om het verkeerde moet
berouw begeleiden:

2 Corinthiërs 7:10 Want de droefheid zoals het
God behaagt bewerkt een onberouwelijke
bekering tot behoud, maar de droefheid van de
wereld bewerkt dood.

Het was deze gemoedstoestand die de vader leidde
om de verloren zoon vreugdevol naar huis te
verwelkomen:

Lukas 15:21 Maar zijn zoon zegt tot hem: vader,
ik heb gezondigd tegen de hemel en voor jouw
aanschijn, ik ben niet meer waard als zoon van jou
aangeropen te worden!

Vandaag zijn we nog aan het leren om familie te
zijn. Wij prijzen Hem die Hij zond, Yeshua om de
prijs te betalen, zodat door middel van onze
bekering ons zou worden vergeven en de relatie in
de Familie van JHWH hersteld:

1 Joh. 1:9 als we onze zonden belijden: hij is
getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te
vergeven en ons te reinigen van alle
ongerechtigheid;

Psalm 32:5 Maar mijn zonde maakte ik u bekend,
mijn misdaad bedekte ik niet,- ik zei: 'mijn
misstappen biecht ik op aan de Ene'; en gij,
vergeven hebt ge mijn onrecht en mijn zonde! sela
Herstel van de familie gaat door!

Shabbat Shalom!
Ardelle